

POZNAJEMY UCZUCIA: EMPATIA

KARINA MUCHA
IWONA PIETRUCHA
ANNA STALMACH-TKACZ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

**„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących
w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego
w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”**

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik

Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig

Maria Ferenc

dr Beata Rola

Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Tytuł zajęć:

Poznajemy uczucia: empatia

Cele:

rozwijanie umiejętności emocjonalnych dziecka związanych z rozpoznawaniem, nazywaniem i przeżywaniem uczuć, rozwijanie umiejętności społecznych okazywania uczuć i bycia dobrym dla innych.

Metody/techniki/formy pracy:

gry oraz zabawy integracyjne, społeczne i edukacyjne, doświadczanie świata poprzez eksperymentowanie i samodzielną aktywność dziecka, zabawy badawcze, pogadanka, rozmowa kierowana, symulacje, inscenizacja, metoda zadawania pytań, słuchanie opowiadania i czytania nauczyciela, aktywizowanie poprzez literaturę, sztuki plastyczne oraz muzykę, praca w grupach, praca indywidualna, praca w parach, pogadanki, zabawy, w tym zabawy naśladowcze i tematyczne.

Środki dydaktyczne: naturalne (otoczenie przyrodnicze, kulturowe, społeczne), wzrokowo-słuchowe (rysunki, fotografie, ilustracje w książkach, nagrania dźwięków, piosenek, materiały multimedialne), manipulacyjne (kartki, kredki, klocki, zabawki, konstrukcje z różnych materiałów, kąski zainteresowań wraz z wyposażeniem).

Opis przebiegu zajęć:

1. Emotki – dzieci biegają po sali i na sygnał stają naprzeciwko siebie, ukazując wybraną przez siebie emocję (strach, gniew, zaskoczenie, smutek, radość, złość, obrzydzenie, miłość, cierpliwość). Drugie dziecko musi odgadnąć emocję, która rysuje się na twarzy osoby z pary. Gdy wszyscy odgadną, dzieci na sygnał nauczyciela znowu biegają po sali i po chwili znowu łączą się w pary, ukazując i odgadując kolejne emocje.
2. Zabawa w tajemnicę – nauczyciel opowiada dzieciom, że w kufrze lub pudełku znajduje się uczucie, które dzisiaj wszystkich odwiedziło. Symbolem tego uczucia może być zabawka, przedmiot wybrany przez nauczyciela, dla empatii może to być lusterko. „Ale nie od razu się ukaże, dzieci muszą być gotowe. Czy dzieci chcą być gotowe? Tak? To zaczynamy!”.
3. „To uczucie bardzo lubi, gdy razem się bawimy i nie kłócimy, na przykład zgodnie biegamy za rękę w podskokach. Jesteście gotowi, by to zrobić? Tak? To zaczynamy!”. Po wykonaniu zadania dzieci siadają.
4. Nauczyciel uchyla kuferka i mówi: „Uczucie jest zadowolone. Ale czy jesteście gotowi na drugą zabawę? Tak?”.
5. „To uczucie lubi, kiedy jest się miłym i życzliwym dla drugiej osoby. Okażcie miły gest każdej osobie w grupie”. Dzieci wykonują zadanie, a następnie siadają.
6. Nauczyciel uchyla kuferka i mówi: „Uczucie jest zadowolone. Ale czy jesteście gotowi na trzecią zabawę? Tak?”.

7. „To uczucie lubi, gdy jesteśmy dobrzy dla innych, na przykład możemy im zrobić niespodziankę i coś dla nich narysować. Czy jesteście gotowi tego dokonać?”. Dzieci rysują i wręczają sobie prezenty. Potem siadają wokół kuferka.
8. „Uczucie jest gotowe, by się pokazać. A może ktoś odgadnie? Jest na literkę »E«?”. Dzieci próbują odgadnąć. Po odgadnięciu lub powiedzeniu uczucia „EMPATIA” nauczyciel wyciąga z kuferka symbol empatii. Razem z dziećmi umieszcza go w ważnym miejscu.

Komentarz metodyczny

Warto przeprowadzić bardzo dużo zajęć o uczuciach, emocjach i rozwijać kompetencje społeczne dzieci. Osoby, które nie są przyzwyczajone do prowadzenia tego typu zajęć, mogą wybrać zabawy, w których czują się komfortowo lub zmodyfikować zabawy tak, by nie tworzyć w grupie niepotrzebnego, dorosłego napięcia.